Ao. 1856 Zaturdag

No. 65. 31 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 28 Mei 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan den slaaf *Daniel*, geboren in 1790, zoon van *Mimi*, toebehoord hebbende aan Plant. *de Morgenster*, divisie *Saramacca*.

2o. Aan den slaaf *November*, geboren in 1770 (moedersnaam onbekend), toebehoord hebbende aan Plantaadje *Clevia*, divisie *Para*.

3o. Aan de slavin *Lizette*, geboren in 1823 (moedersnaam onbekend), toebehoord hebbende aan Maria Elisabeth Muller (nu boedel).

4o. Aan de slavin *Charlotte*, geboren in 1832, dochter van *Sefie* en hare kinderen *Elisabeth*, geboren in 1851 en *Abram*, geboren in 1854, toebehoord hebbende aan W. P. Bhenardus.

5o. Aan de slavin *Lena*, geboren in 1811, dochter van *Philippa*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Bleijenhoop en Bleijenrust*, divisie *boven Cottica*.

6o. Aan den slaaf *Staats*, geboren in 1816, zoon van *Zwaantje*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Vossenburg*, divisie *boven Commewijne*.

7o. Aan de slavin *Tharie*, geboren in 1809, dochter van *Melosina*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Monsort*, divisie *boven Cottica en Perica*.

en 8o. Aan de slavin *Antje*, geboren in 1831, dochter van *Zwaantje*, toebehoord hebbende aan F. van K. van Heijnen;

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Daniel Sancs.*
2o. *Johannes November Klefiaan.*
3o. *Christina Lisette Meller.*
4o. *Wilhelmina Johanna Charlotte Henard.*
Elisabeth Adriana Henard.
Adriaan Abraham Henard.
5o. *Ernstina Lena Sperk.*
6o. *Statius Charles IJendu.*
7o. *Wilhelmina Tharie Nonsord*,
en 8o. *Francis Magdalena Heenen.*

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

30 Mei Van den slaaf *Charles*, geboren in 1823, zoon van *Nanette*, toebehoorende aan J. J. H. Averloo.

» » Van de slavin *Charlotte*, geboren in 1816, dochter van *Affiba*, en hare kinderen *Elisabeth*, geboren in 1827, *Jacoba*, geboren in 1841, *Theodorus*, geboren in 1846, *Gerhardina*, geboren in 1849 en *Jan*, geboren in 1851, toebehoorende aan de weduwe M. M. Lelijveld geboren de Waal.

30 Mei Van den slaaf *Joseph*, geboren in 1834, (moedersnaam onbekend), toebehoorende aan John Wilson.

» » Van de slavinnen: *Elisabeth*, geboren in 1796, (moedersnaam onbekend), en *Mietje*, geboren in 1854, dochter van *Apolonia*, toebehoorende aan plant *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica en Perica*.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 30 Mei 1856.

Ten verzoeke van den Heer Eelke Hendriks Stuiver, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements – Secretarie.

Post-Kantoor.

De op aanstaanden Zaturdag den 31sten dezer, per den Nederlandschen schoener *Essex*, kapt. EVERTZ, naar *Curaçao* te verzenden Brieven-pakketten, alsmede die, bestemd om op den 2n. Junij e. k. naar *Nederland* per Z. M. Stoomschip *Curaçao*, te worden verzonden, zullen op die dagen des namiddags ten *een* ure worden gesloten.

Paramaribo, den 27 Mei 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

POLITIE.

De Ingezetenen worden bij deze uitdrukkelijk herinnerd aan de naleving van de bepaling vervat in art. 11 der Publicatie van 19 | 25 November 1828 G. B. No. 17 waarbij het verboden is om langs de straten te galloperen, wijders uitgenoodigd om, ter voorkoming van ongelukken, des Zondags bij gelegenheid der muzijk van het korps Muzijkanten van het Batt. Jagers No. 27, over het Gouvernements Plein niet dan stapvoets en met de meeste omzigtigheid te rijden.

Paramaribo, den 28 Mei 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich, uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slaaf *Johannes of Babij*, aankomende Joh. Barkhuijzen.
en 2o De slaaf *Adam*, aankomende de mind. J. A. R. Millar.

Terwijl, sedert 1o. April jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. Het slavenmeisje *Susanna*, aankomende A. Langguth.
en 2o. De slavin *Eva*, aankomende A. Harris.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 30 Mei 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(7093) Den 28sten Mei 1856. M. C. C. van Uijtrecht echtgenoot van J. H. Lente, aan C. Conradi,

a. van den grond *Lustrijk*, gelegen aan de rivier *Commewijne*, tusschen de landerijen der plantaadjen *Schoonoord*, *Hooiland* en *Slootwijk* en de *Doorsnede*, c. a.

en b. van een stuk land gelegen aan de rivier *Commewijne*, tusschen de verlatene plantaadje *Lustrijk* en den Domeingrond *Sommelsdijk*.

Paramaribo, den 28 Mei 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

[6548] De inschrijvings-billetten op de geannonceerde **UITDEELINGS-GOEDEREN** voor de Slaven van plant. *George Hendrik*, zullen aangenomen worden tot **HEDEN MORGEN** te *negen* uur, ten kantore van den mede-Sequester H. J. BLANCKE.

Paramaribo, den 31 Mei 1856.

VERKOOP BIJ EXECUTIE

ten overstaan van den Griffier bij het Collegie van Kleine Zaken:

Van de slaven *Adam*, *Antoinetta*, *Anna*, *Sappho* en *Thomas*, bekend ten name van plant. *Johanna Charlotte* ½ aandeel, aankomende G. C. Heukel geb. Vogt, doch als het eigendom van F. G. Henkel in executie genomen.

Deze executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 4den Junij 1856, des voormiddags ten *negen* ure, voor het lokaal alwaar het Collegie voormeld vergadert.

Het proces-verbaal van arrest of inbeslagneming ligt ter *visie* ter Griffie van het Collegie voormeld.

Paramaribo, den 30 Mei 1856.

De Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken,
(7084) ABM. MOs. FERNANDES.

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den 30 Mei* 1856.

Aan onze, per de mail ontvangen berigten uit het Moederland tot 30 April en uit Engeland tot 2 dezer, ontleenen wij het volgende:

Omtrent de werkzaamheden van de Tweede Kamer der Staten Generaal kunnen wij mededeelen, dat het ontwerp, regelende de huishouding en tucht op de koopvaardijschepen, met algemeene stemmen, op 1 na, is aangenomen en dat het tractaat van handel en scheepvaart, met Oostenrijk gesloten, is goedgekeurd. De wet tot goedkeuring der sommen voor het bouwen van een vast droog dok te Willemsoord, is, met eene aanzienlijke meerderheid, verworpen, ter zake van twijfel of men niet met een drijvend dok, dat minder dan de helft kost, zou kunnen volstaan. Het ontwerp op de banken van leening is door den minister van binnenlandsche zaken, na een' stortvloed van amendementen, ingetrokken.

De heer v. Hoëvell had op nieuw eene interpellatie van den minister van koloniën aangekondigd, betreffende het besluit der kamer van den 29 November jl., waarin zij verklaart van oordeel te zijn, dat, ook met het doel om de abolitie van het lijfeigenschap in de W. I. te bevorderen, onverwijlde verbetering der thans bestaande reglementen wenschelijk is. De kamer had verlof gegeven tot het doen dier vragen tegen den 29 April, zijnde juist den dag, waarop de brieven naar West India moesten verzonden worden. De uitslag der discussie, welke den 30n. nog zou vervolgd worden, kan alzoo eerst na aankomst der volgende mail gemeld worden. In het algemeen scheen evenwel uit de antwoorden van den minister van kolonien, op de vragen van den heer v. Hoëvell, in de zitting van den 29sten gegeven, te blijken, dat er nog niet zoo spoedig tot eene verandering van het een en ander zal worden overgegaan. Dadelijk ontwikkelde zich eene ernstige discussie, die, wegens het ver gevorderde uur, moest worden afgebroken. Eene motie om de zitting des avonds te vervolgen, werd verworpen, en de discussie tot den 30n. verdaagd.

De weersgesteldheid was bij het afzenden der berigten uitmuntend. Op vele plaatsen had het vee de stallen reeds verlaten en bijna overal stonden de wintergranen veelbelovend. De graanprijzen bleven nog altijd dalen, terwijl de toestemming van den sultan, tot *vrijen* uitvoer van granen uit *al* zijne staten, daarin vooreerst geene verandering belooft; de invloed dien de teruggang der graanprijzen op de levensmiddelen uitoefent, was tot in kleinigheden merkbaar; het tarwbrood was in korte dagen van 31 tot 24 a 25 c. gedaald. De aardappelen waren op alle markten aangeboden, doch waren meestal *slecht*.

Door de vele en groote openbare werken die uitgevoerd werden, stond het met den arbeid algemeen gunstig. De concessie tot het aanleggen van spoorwegen in de noordelijke provincien, aan de HH. Heemstra c. s. verleend, was den 20sten April vervallen, omdat het waarborg kapitaal niet gestort was. Het gouvernement heeft nu besloten zelf die spoorwegen aan te leggen; men zeide dat het initiatief tot dit besluit regtstreeks van den koning was gekomen. Voorts wordt, als een bewijs van de krachtige ontwikkeling der industrie in Nederland nog aangevoerd dat o. a. bij 2,200 inlandsche veenarbeiders onder Avereest en ambt Hardenberg, nog 2000 buitenlandsche arbeiders geplaatst zijn en er nog meerdere verwacht worden. De zucht tot landverhuizing bleef men intusschen nog op onderscheide plaatsen waarnemen.

Zoo als wij reeds vroeger gemeld hebben, was het vredes congres te Parijs op den 16n. April uiteengegaan. In eene der laatste zittingen heeft de graaf Walewski eene hoogst belangrijke rede gehouden, met betrekking tot de overige Europesche kwestiën, waaronder de Italiaansche, welker bespreking, ter voorkoming van nieuwe verwikkelingen, hem nuttig voorkwam.

Den 27n. daarop, des namiddags te 3 uur, heeft de uitwisseling der ratificatien van het vredestractaat plaats gehad, in eene zitting der gevolmagtigden, op het paleis van het ministerie van buitenlandsche zaken. — Het nu bekend geworden *volledige* tractaat, benevens de rede van graaf Walewski, deelen wij onzen lezers lager mede.

— In afwachting der definitive regeling der zaken van de Donau-vorstendommen zijn de beide hospodars ontslagen en één opperhoofd (Kaimacan) over dezelven door den sultan benoemd. — Er is overeengekomen dat de geallieerden, de Krim en de Russen Klein Azie tegelijk zullen verlaten.

Het Sardinische hospitaal te Konstantinopel is eene prooi der vlammen geworden. Het Russisch Gouvernement heeft in een aantal plaatsen, o. a. te St. Petersburg, den staat van beleg opgeheven.

De uitvoering van den Hatti Humaïoum blijft der Turksche regering groote zorgen baren. Te Filippopoli had een geneesheer den moed tot een Mufti te zeggen, dat de geallieerden de Turken wel zouden dwingen tot de uitvoering der bepalingen van den Hatti. De Mufti, uitlegger en handhaver der Muzelmansche wet, liet den geneesheer om het leven brengen en aan zijnen moordenaar een document uitreiken, dat hem tot vrijspraak kan strekken, als hebbende het slagtoffer zich aan moorddadige handelingen schuldig gemaakt. — Te Lattaqui zijn de christenen slechts door zich de ongehoordste mishandelingen en beleedigingen te getroosten, den moord ontkomen. — In Bulgarije is de moordaanslag aan de orde. Men wil zelfs dat de Pacha van Sivas is vermoord, omdat hij zich tegen het vermoorden der christenen wilde verzetten. Eindelijk verneemt men nog dat ook te Naplouse een hevige opstand is uitgebarsten; de christenen, alsmede de vreemde consulaten werden aangevallen en de Pruissische consul was, naar men zeide, vermoord.

— In Italie blijft de slechte staat van zaken voortduren. Oostenrijk heeft Parma aan de zijde van Piemont bezet. Men begrijpt dat het hierdoor aan Sardinië op nieuw een doorn heeft in het vleesch gedrukt, want bij gelegenheid dat men pogingen aanwendde om een goede verstandhouding tusschen Oostenrijk en Sardinië te bewerken, antwoordde de graaf de Cavour: „dat er aan geene vriendschap tusschen die twee staten te denken was, zoolang de voet van een enkel Oostenrijksch soldaat den grond van Italië drukte."

Men wil op nieuw dat de Paus Parijs en de Keizer Algiers zal bezoeken. — Het Hof van Rome werkt ijverig om een concordaat te sluiten met de Toskaansche regering, gelijk aan dat wat zij met de Oostenrijksche gesloten heeft. De Toskaansche regering echter schijnt daartoe niet geneigd en het volk is er mede afkeerig van.

— Volgens berigten uit St. Petersburg, beveelt het decreet van den Czaar, betreffende het zenden naar hunne haardsteden, van een gedeelte der militie, de ontbinding van 337 druchinen, 6 regimenten kozakken en de Tartaarsche kavallerie, welke dit jaar in het gouvernement Kazan is geënroleerd, te zamen 350,000 man van de eerste en tweede bans der militie.

Nederlanden.

Rotterdam, 29 *April*.

De *Arnhemsche Courant* heeft een berigt verspreid, volgens hetwelk een proces op handen is tusschen het ministerie van kolonien en de heeren P. van Vlissingen en Co. te Amsterdam, en wel ter zake van de levering der beruchte duitenplaatjes. De minister, de heer Meijer, zou eene ontbinding of nietigverklaring van het kontrakt van aanneming willen provoceren, wegens wanprestatie van de zijde der aannemers. Ook zou hij stellig weigeren eene remissie der reeds beloopen boeten toe te staan. Door de aannemers moet daarentegen aangevoerd worden, dat zij, op grond van zekere toezeggingen, niet tot het voldoen der bij kontrakt bepaalde boeten gehouden zijn. Dit heeft eenigermate de aandacht gespannen.

— Den 4n. Mei zal weder een detachement militairen te Nieuwe Diep scheep gaan, en wel aan boord van het schip *Eliza*, kapt. Visser, bestemd naar *Suriname*. Het is 40 man sterk, waaronder 1 Sergeant en 1 korporaal, en vertrekt onder geleide van den 2n. Luitenant Stoltz, die van verlof terug keert.

— De Holl. Maatschappij van Landbouw, afd. Amsterdam, heeft weder eene zilveren medaille uitgereikt aan den gezagvoerder qq. van het schip *Wilhelmina*, den heer Klint, voor het overbrengen van Surinaamsche planten, bestemd voor den heer Willink, aldaar.

— Den 15n. Junij zal te *Haarlem* het Kostersfeest aanvangen en twee dagen duren. Men wil dat de koning de ontblooting van het standbeeld zal bijwonen.

— *Amsterdam* zal in Augustus ook drie dagen feest vieren, ter gelegenheid van de onthulling van het gedenkteeken aan den volksgeest van 1830 en 1831 gewijd, en dat op *den Dam* wordt opgerigt.

— De Koning heeft aan den Amerikaanschen zee-officier M. F. Maurij eene groote gouden medaille gezonden, met het opschrift: „*Aan Maury, den grooten natuuronderzoeker, den weldoener der Zeevaart*."

— De heer Moxel, te Parijs, heeft concessie gevraagd tot het aanleggen van een' spoorweg van het Nieuwe Diep naar Amsterdam.

— Te Winterswijk wordt een onderzoek ingesteld naar den bodem; men wil daar een steenkoollaag ontdekt hebben.

Den 30sten.

Z. M. heeft op pensioen gesteld den kapt. ter Zee J. H. Sterck (*f* 1,800) en den kapt. luit. J. H. Vollmer Knollaert (*f* 1,500), doch de laatste, met stilstand van pensioen, tevens benoemd tot Equipage-meester te Amsterdam.

— Z. M. heeft benoemd tot kapitein ter Zee, den kapitein Luitenant ter Zee A. Wachendorff van Rijn, tot kapt. luits. ter Zee, de luits. ter Zee 1e. kl. G. C. C. Pels Rijcken en W. A. Berghuis, tot luits. ter Zee 1e. kl., de luits. ter Zee 2e. kl. C. A. L. H. baron van Heeckeren, W. F. van Erp Taalman Kip, Jhr. A. R. A. M. Clifford Kocq van Breugel en J. Oudraat. — Voorts heeft Z. M. de majoor van het korps Mariniers L. Oudraat, bevorderd tot luit. kolonel.

— Het is vrij zeker dat de minister van Marine, wegens het verwerpen van zijn ontwerp wegens het droog dok, zijn ontslag aan den koning zal aanbieden of aangeboden heeft.

— Den 15n. September zal te Brussel een internationaal congres gehouden worden, waarin men zal behandelen die onderwerpen, welke strekken ter verbetering van den materielen of stoffelijken toestand van de arbeidende en behoeftige volksklasse.

Vredes tractaat.

Art. 1. Er zal aanvangende met de dagteekening van de uitwisseling der ratificatien van dit vredes tractaat, ten eeuwige dage vrede en vriendschap bestaan tusschen Z. M. den keizer der Franschen, H. M. de koningin van het vereenigd koningrijk van Groot Brittannie en Ierland, Z. M. den koning van Sardinie, Z. K. M. den sultan ter eenre, en Z. M. den keizer aller Russen ter andere zijde, alsmede tusschen hunne erfgenamen en opvolgers, en hunne respective staten en onderdanen.

Art. 2. De vrede tusschen de gezegde majesteiten gelukkiglijk hersteld zijnde, zal het door hunne legers gedurende den oorlog veroverde of bezette grondgebied, wederkeerig ontruimd worden.

Bijzondere schikkingen zullen de wijze van ontruiming regelen, welke zoo spoedig mogelijk zal moeten plaats vinden.

Art. 3. Z. M. de keizer aller Russen verbindt zich aan den sultan de stad, en de citadel van Kars terug te geven, even als al de andere deelen van het Ottomannische rijk, welke in het bezit der Russische troepen zijn.

Art. 4. HH. MM. de keizer der Franschen, de koningin van Groot Brittannie en Ierland, de koning van Sardinie en de sultan verbinden zich aan Z. M. de keizer aller Russen de steden en havens van Sebastopol, Balaklava, Kamiesch, Eupatoria, Kertsch, Jeni, Kalé, Souchoum Kalé en alle andere punten terug te geven, die in het bezit van hunne troepen zijn.

Art. 5. HH. MM. de koningin van Groot-Brittannie en Ierland, de keizer der Franschen, de keizer aller Russen, de koning van Sardinie en de Sultan verleenen eene volkomene en algeheele

amnestie aan diegenen hunner onderdanen, die gecompromitteerd zijn door deelneming, op welke wijze ook, in de gebeurtenissen des oorlogs, ten gunste van de zaak des vijands.

Het is uitdrukkelijk verstaan, dat zoodanig amnestie zich zal uitstrekken tot de onderdanen van elke der oorlogvoerende mogendheden, die gedurende den oorlog in dienst gebleven zijn van eene der andere oorlogvoerende partijen.

Art. 6. Krijgsgevangenen zullen over en weder onmiddellijk uitgewisseld worden.

Art. 7. HH. MM. de koningin van Groot-Brittanie en Ierland, de keizer van Oostenrijk, de keizer der Franschen, de koning van Pruissen, de keizer aller Russen en de koning van Sardinie verklaren de Verhevene Porte toegelaten tot het algemeen Europesch statenstelsel. Hunne Majesteiten verbinden zich, elk van zijne zijde, de onafhankelijkheid en de integriteit van het grondgebied des Ottomannischen Keizerrijks te eerbiedigen, waarborgen gezamenlijk de strikte inachtneming van die verbindtenis, en zullen, dien ten gevolge, iedere daad, de strekking hebbende om dezelve te schenden, als eene kwestie van algemeen belang beschouwen.

Art. 8. Ingeval er tusschen de Verhevene Porte en eene of meer der andere onderteekenende mogendheden eenig misverstand mogt ontstaan, hetwelk de handhaving van hunne betrekkingen mogt in gevaar brengen, zal de Verhevene Porte en iedere van zoodanige mogendheden, alvorens tot kracht van wapenen over te gaan, aan de andere contracterende mogendheden de gelegenheid verschaffen, om, door hunne bemiddeling, zulk een uiterste te voorkomen.

Art. 9. Z. M. de sultan, die in zijne aanhoudende zorg voor het welzijn zijner onderdanen een firman had uitgevaardigd, die hun lot zonder onderscheid van godsdienst of landaard verbeterende, zijne goede gezindheid jegens de Christelijke bevolkingen van zijn rijk bewijst, en willende een nieuw blijk van zijne gevoelens dienaangaande geven, — heeft besloten aan de contracterende mogendheden de gezegde firman, het vrijwillige uitvloeisel van zijn souvereinen wil, mede te deelen.

De contracterende partijen constateren de hooge waarde van deze mededeeling. Het dient wel verstaan te worden dat zij in geen enkel geval aan de mogendheden het regt kan geven zich, hetzij collectief, hetzij afzonderlijk te mengen in de betrekkingen van den sultan met zijne onderdanen of in het inwendige bestuur van zijn rijk.

Art. 10. De conventie van 13 Julij 1841, waarbij de oude regel van het Ottomannische rijk, betrekkelijk de sluiting van de zeeëngten van den Bosphorus en de Dardanellen gehandhaafd wordt, is met algemeen overleg herzien.

De tot dit doel en overeenkomstig dit beginsel tusschen de contracterende mogendheden geslotene acte is en blijft aan het tegenwoordige tractaat gehecht en zal dezelfde kracht en waarde hebben alsof zij er een integrerend deel van uitmaakte.

Art. 11. De Zwarte Zee is geneutraliseerd; geopend voor de handelsmarine van alle natien, zullende hare wateren en havens formeel en ten eeuwigen dage gesloten blijven voor de oorlogsvlag, hetzij der oeverstaten, hetzij van eenige andere mogendheid; behoudens de uitzonderingen vermeld in artikelen 14 en 19 van dit tractaat.

Art. 12. Vrij van alle belemmering, zal de handel in de havens en de wateren der Zwarte Zee slechts onderworpen zijn aan gezondheids-, douane- en policie reglementen, opgesteld in een geest ten gunste van de ontwikkeling der handelstransactien.

Om aan de commerciele en maritieme belangen van alle natien de gewenschte zekerheid te geven, zullen Rusland en de Verhevene porte consuls toelaten in hunne havens gelegen aan de kusten van de Zwarte Zee, overeenkomstig de beginselen van het internationale regt.

Art. 13. De Zwarte Zee, volgens artikel 11 geneutraliseerd zijnde, zoo wordt de handhaving of daarstelling van militaire maritime arsenalen op hunne kusten overbodig en doelloos. Dien ten gevolge verbinden Z. M. de keizer aller Russen en Z. K. M. de sultan zich op die kust geen enkel militair maritiem arsenaal te behouden of op te rigten.

Art. 14. HH. MM. de keizer aller Russen en de sultan, eene conventie gesloten hebbende met het doel de sterkte en getal der ligte vaartuigen te bepalen, welke noodig zijn voor de dienst op hunne kusten, en welke zij zich voorbehouden in de Zwarte Zee te onderhouden, — zoo is deze conventie bij het tegenwoordige tractaat gehecht, en zal zij dezelfde kracht en waarde hebben, als of zij er een integrerend deel van uitmaakte. Zij zal noch vernietigd, noch gewijzigd kunnen worden, zonder de toestemming van de mogendheden, die dit tractaat onderteekenen.

(*Vervolg en slot in ons volgend Nommer.*)

Belangrijk protocol.

De dagbladen deelen nu ook den hoofdinhoud mede van het protocol der Parijsche conferentie van 8 April, waarin, zoo als men zich zal herinneren, het Italiaansche vraagstuk te sprake is gekomen. De Fransche gevolmagtigde, graaf Walewski, hield dien dag eene aanspraak, waarin hij het wenschelijke te kennen gaf, dat de gevolmagtigden, alvorens uit een te gaan, van gedachten wisselden over verschillende kwestien, die oplossing vereischten en wier behandeling, tot vermijding van nieuwe verwikkelingen nuttig kan zijn. Daaronder behoorde vooreerst Griekenland. Het is niet te ontkennen, dat dit land zich in geen normalen toestand bevindt. De daar heerschende regeringloosheid heeft Frankrijk en Engeland genoodzaakt troepen naar den Pireus te zenden, en nog heden ten dage is de staat van zaken in dat land verre van bevredigend. Zou het dus niet goed zijn, wanneer de op de conferentie vertegenwoordigde mogendheden den wensch uitdrukten, dat de drie beschermende mogendheden den betreurenswaardigen toestand des koningrijks, hetgeen zij in het aanzijn riepen, aan eene rijpe overweging onderwierpen en middelen beraamden, om daarin te hulp te komen? Graaf Walewski twijfelt niet, of lord Clarendon zal zich met hem vereenigen in de verklaring, dat beide regeringen met ongeduld het oogenblik verbeiden, waarop het haar geoorloofd zal zijn eene bezetting op te geven, die, ter voorkoming van de grootste gevaren voortduren moet, tot dat eene verandering in den staat van zaken in Griekenland gekomen is. Daarop herinnerde de graaf Walewski, dat de Pauselijke Staat zich mede in geen normalen toestand bevindt; dat de noodzakelijkheid, om dit land niet een prooi van volslagen regeringloosheid te laten worden, Frankrijk en Oostenrijk heeft doen besluiten om aan den wensch des H. Vaders te voldoen, weshalve eerstgenoemde mogendheid Rome door zijne troepen heeft laten bezetten, terwijl de andere troepen in de Legatien gezonden heeft. Frankrijk had daartoe een dubbelen beweeggrond, namelijk als Katholieke en als Europesche mogendheid. De rust in den Romeinschen staat, van welke die van geheel Italie afhankelijk is, staat met de handhaving van orde en rust in Europa in een te naauw verband, dan dat Frankrijk er niet het hoogste belang bij zou hebben om, met alle te zijner beschikking staande middelen daartoe mede te werken. Aan den anderen kant kan men niet ontkennen dat eene mogendheid, die door vreemde troepen moet ondersteund worden, om voort te bestaan, zich in een abnormalen toestand bevindt. Graaf Walewski schroomt niet te verklaren, en hij hoopt, dat graaf Buol zich ten opzigte van Oostenrijk daarmede zal vereenigen, dat Frankrijk niet alleen bereid is zijne troepen terug te trekken, maar ook met verlangen het oogenblik te gemoet ziet, waarop het dit doen kan, zonder de inwendige rust des lands en het gezag der pauselijke regering in de waagschaal te stellen. Volgens spreker bragt het belang van het Europesche evenwigt mede, te wenschen dat de Romeinsche regering zich sterk genoeg zal bevestigen, om Frankrijk en Oostenrijk in de mogelijkheid te stellen, hunne troepen den Romeinschen staat te laten ontruimen. Daarna stelde de graaf Walewski de vraag, of het niet wenschelijk ware dat zekere Italiaansche regeringen, door eene goed begrepene amnestie, de verdwaalde doch nog onbedorvene gemoederen tot zich terug voerende een stelsel deden ophouden, dat zijn doel geheel mist en dat, in plaats van de vijanden der openbare orde te treffen, slechts de regeringen verzwakt en den demagogen aanhangers verschaft? Volgens zijne meening zou men aan de regering van de beide Siciliën zoowel als aan de zaak van de orde, op het geheele Italiaansche schiereiland, eene buitengewone dienst bewijzen, wanneer men deze regering de oogen opende over den verkeerden weg, welken zij heeft ingeslagen. — Vervolgens vestigde de graaf de aandacht der conferentie op Belgie, waar dagelijks onder bescherming der wet, de voor Frankrijk en zijne regering meest vijandige en beleedigende drukschriften het licht zien, waar men openlijk opstand en moord predikt. Graaf Walewski verklaarde, dat de instandhouding van vriendschappelijke betrekkingen met Belgie de eenige wensch van de regering des keizers is en dat de Fransche regering ook met lof van het kabinet van Brussel spreken kan, hetgeen alles doet om een staat van zaken dragelijk te maken, welken het niet veranderen kan, daar de wetgeving van dit land het noch veroorlooft de buitensporigheden van de drukpers te onderdrukken, noch toelaat het initiatief tot eene volstrekt noodige hervorming te nemen. Wij zouden het betreuren, zeide hij, indien wij zelven verpligt wierden Belgie de groote noodzakelijkheid van de wijziging eener wetgeving begrijpelijk te maken, die aan de regering van dit land niet veroorlooft, de eerste der internationale pligten te vervullen, d. i. de pligt, geen intrigues in het land te dulden, wier doel is verstoring van de rust in de naburige staten. De voorstellingen van den sterkere tegen over den zwakkere, zeide graaf Walewski, hebben te veel van eene bedreiging, om daartoe ligtelijk de toevlugt te nemen. Als nu de vertegenwoordiger der groote mogendheden, deze noodzakelijkheid van hetzelfde standpunt beschouwende, het voegzaam achtten hunne meening kenbaar te maken, dan is het waarschijnlijk, dat de Belgische regering, ondersteund door de meerderheid van de bevolking, bij magte zal zijn een einde te maken aan een staat van zaken, die onmisbaar vroeger of later moet leiden tot moeijelijkheden en zelfs tot gevaren, wier vermijding in Belgie's belang ligt. Ten slotte stelde de graaf voor, dat de conferentie haar werk zou voltooijen door den grond tot een nieuw, gelijkvormig zeeregt te leggen en daartoe de volgende vier punten aan te nemen: afschaffing van de zeerooverijen; de neutrale vlag beschermt, met uitzondering van oorlogscontrabande, de goederen des vijands; neutraal goed, behalve oorlogscontrabande, kan zelfs onder vijandelijke vlag niet in beslag genomen worden; blokkades zijn slechts verpligtend, wanneer zij in werkelijkheid bestaan.

Na deze rede van graaf Walewski, rigtte lord Clarendon eene aanspraak tot de konferentie, daarop nederkomende, dat Engeland even als Frankrijk, de troepen uit Griekenland denkt terug te ontbieden, zoodra dit zonder gevaar voor de openbare rust geschieden kan; men moet evenwel daarvoor eerst gewaarborgd zijn. Hij herinnerde dat het tractaat van 30 Maart eene nieuwe aera had geopend, die des vredes; maar dat men nu ook niets verzuimen moest om die duurzaam en vast te maken; dat de conferentie tegen haren pligt handelen zou, als zij uiteengaande, door haar zwijgen een staat van zaken goedkeurde, die schadelijk is voor het Europesche evenwigt en alles behalve geschikt om den vrede in een der belangrijkste landen van Europa te verzekeren. Wij hebben — ging lord Clarendon voort — de ontruiming van onderscheidene tijdens den oorlog door vreemde troepen bezette landstreken bevolen; wij hebben, op ons genomen, die ontruiming binnen den kortst mogelijken tijd te bewerkstelligen; hoe zou het dan mogelijk zijn dat wij eene militaire bezetting van landen, die voor den oorlog plaats had, konden over het hoofd zien en geen middelen beramen, om daar een einde aan te maken? De redenaar achtte het beter de oorzaken, welke de vreemde troepen op verschillende punten van Italie bijeenbragten, niet te bespreken; maar aangenomen zelfs, dat daarvoor eene wettige reden bestond, is het niet minder waar dat daaruit eene anormale, onregelmatige staat van zaken geboren is, die alleen door de uiterste noodzakelijkheid geregtvaardigd worden kan en die moet ophouden, zoodra deze noodzakelijkheid zich niet meer voelbaar maakt; dat die toestand echter, als er geen paal en perk aan gesteld wordt, nog lang zal duren; dat, als men voortgaat, zich op de gewapende magt te verlaten, in plaats van de oorzaken der ontevredenheid weg te nemen, men een voor de regeringen weinig eervol en voor het volk beklagenswaardig stelsel bestendigt. Hij is van oordeel, dat de regering van den Romeinschen staat vele gebreken heeft, waaruit gevaren ontstaan kunnen, welke de conferentie het regt heeft te voorkomen; dat men echter deze gevaren verwaarloozende, gevaar loopt der revolutie in de hand te werken.

Voorts wordt uit het protocol van 8 April nog het volgende medegedeeld. De conferentie hield zich het eerst met de kwestie der Donau-Vorstendommen onledig. De baron de Bourqueney had eene instructie voor de kommissie voor, welke zich daarheen begeven zal, zij werd aangenomen. Lord Clarendon sloeg voor, om de beide hospodars dadelijk af te zetten, opdat de Vorstendommen zich onbelemmerd zouden kunnen verklaren en de vrije uitdrukking van den volkswil, door intrigues van de hospodars niet gestoord zou worden. Graaf Buol vond dit gevaarlijk. Na nog eenige discussien nam de conferentie het besluit:

» De conferentie vertrouwt, dat de Sultan bij het eindigen van de magt des hospodars de noodige maatregelen zal nemen, om overeenkom-

aan de bedoelingen, de vrije uitdrukking van de wenschen der divans, met de handhaving van orde en eerbied voor de wet te vereenigen." — Op voorstel van Frankrijk en Engeland nam de conferentie het besluit, dat in den firman, welke de divans bijeenroept, het presidentschap over de vergadering en de wijze harer beraadslagingen zal worden vastgesteld.

In deze zitting verklaarden de Russische gevolmagtigden nog, dat de haven van Sebastopol voor de schepen van de verbondene mogendheden open stond, om de inscheping van hare troepen en materieel te bespoedigen. Zij voegden er bij dat de ontruiming van Azie, onmiddellijk na de uitwisseling der ratificatien zou plaats hebben; dat men zoodra het jaargetijde dit veroorloofde, tot het transport der magazijnen en van het oorlogsmaterieel zou overgaan en dat de algemeene aftogt van de Russische armee, gelijktijdig met dien van de troepen der geallieerden zal plaats hebben.

Uit eene andere bron wordt betreffende deze zitting nog het volgende medegedeeld: De redevoering van graaf Walewski is niet in haren oorspronkelijken vorm in het protocol opgenomen, maar heeft belangrijke veranderingen ondergaan, hetgeen vooral het geval is met de zinsneden betreffende de vrijheid van drukpers. De aanvallen des Franschen ministers van buitenlandsche zaken waren tegen de onafhankelijke drukpers van het buitenland in het algemeen gerigt. Belgie speelde daarin alleen voor zondebok; ook is het in het belang van zekere geheime plannen, dat men zich over Belgie ontevreden toont. Lord Clarendon liep echter niet in den val maar verklaarde droog weg, dat hij, als minister van een land, waar de vrijheid van drukpers het hoofdbeginsel der staatsregeling is, zich onmogelijk aan de wenschen van graaf Walewski tot hare beteugeling kon vereenigen. De aanspraken van lord Clarendon en van graaf Cavour zijn mede zeer verminkt in het protocol opgenomen. Graaf Cavour protesteerde openlijk in naam zijner regering en in naam van geheel Italie, tegen de heerschappij der Oostenrijkers in Opper-Italie, en verklaarde dat het Schiereiland noch rust noch vrede zou hebben, zoolang het niet geheel door de Oostenrijkers ontruimd zal zijn. Het opstellen van het protocol van deze zitting was zeer moeijelijk. Er werden er twee geredigeerd. Het eerste was kleurloos en zeide niets. Graaf Cavour en lord Clarendon verzetten er zich tegen zoodat een tweede werd opgesteld, dat evenwel nog altijd verre beneden de waarheid is. Nog stormachtiger was de laatste zitting, die van Woensdag. Daarin werd de Italiaansche kwestie weder ter tafel gebragt. Bij den aanvang der discussien namen alle gevolmagtigden daaraan deel. Eindelijk bleven nog maar alleen de graven Cavour en Buol op de kampplaats, terwijl de overigen de rol van getuigen speelden. Cavour verklaarde zonder eenige omstandigheid dat tusschen Oostenrijk en Sardinie nooit eene goede verstandhouding bestaan kan, zoolang een duim breed van den Italiaanschen bodem in het bezit van Oostenrijk zijn zal. Buol bleef Cavour niets schuldig. Hun onderhoud was hevig en langdurig, zoodat de slotzitting tot over 6 ure duurde. Buol protesteerde tegen de meening van Cavour, dat de betrekkingen tusschen beide regeringen thans slechter waren dan vroeger. Cavour bleef echter bij deze meening en maakte nogmaals de aanmerking dat Sardinie nooit de vriend eener Oostenrijksche heerschappij in Italie kan zijn. Naauwkeurig zal men nooit weten wat in die zitting voorgevallen is daar de conferentie besloten heeft, de hevigste discussien niet in het protocol op te nemen.

Burgerlijke Stand.

Van den 23sten tot den 29sten Mei zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 23sten, Carl Buchlein, 50 jaren. — Den 25n., Madam van Swaantje van Guichet, 80 j. naar gissing. — Den 26n., Theodora Susanna van de Vreugd, echtgenoot van Christiaan Harrevelt, 35 jaren en 6 maanden. — Idem, Jean Jacques Heijman, 34 jaren, Jager. — Den 27n., Frederik Willem Muller, 6 maanden. — Idem, Johanna Holler, 55 j. — Idem, Anna Charlotte Henriette, dochter van Frederik Willem Lodewijk Tijdeman en Henrietta Sophia Regina Kuhn, 10 maanden. — Den 28sten, Saraatje van Bliekveld, jaren. — Den 29sten, Jean Henry Bergeik, 4 j. en 7 m.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Koffij. Den 30 dezer, van pl. *Geertruidenberg*, 5 balen a 38 cent.

Handels-Berigten.

Rotterdam, 29 April.

Suiker (*Ruwe*). Onveranderd. Er ging niets om, vermits er geene partijen aan de markt waren. — Te Amsterdam zijn 600 kranj. *Java* tot *f* 2 boven de Maartveiling verkocht, benevens 500 kranj. bruin *Havanna* tot geheimen prijs, en eenige partijtjes *Surin.* tot *f* 32 a *f* 33. — *Geraffineerd* vast.

Koffij. In de laatste dagen stil. — Te Amsterdam werden in veiling 4200 balen *Java* tot 30½ a 31 *c.* verkocht.

Katoen. Verkeert in eene gunstige positie; van *Surin.* werden te Amsterdam ruim 500 balen verkocht van 37½ tot 43½ c.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 28 dezer, de kol. schoener *Curaçaonaar*, kapt. L. Wildschut, van Demerary.

Idem, de Fransche stoomboot *l'Oyapock*, komm. Bailles, van Cayenne.

Uitgeklaard.

Den 30sten dezer, de Nederl. schoener *Essex*, kapt. F. de Witt Evertz, naar Curaçao, lading: 34 halve leggers Dram 2,559 gallons, 36 piesvierk. hout, en voor Exportatie 3 vaatjes wijn.

Vertrokken.

Den 30sten, de Fransche stoomboot *l'Oyapock*, komm. Bailles, naar Cayenne.

Aangekomen.

In *Texel*, den 28 April, *Suriname*, kapt. Reijntjes.

Te *Hamburg*, den 14den, *Wilhelmina*, kapt. Speekhahn.

Te *Plymouth*, den 19den, *Anna Arnoldina*, kapt. van Wijk. — Allen van hier.

Vertrokken naar herwaarts.

Uit *Texel*, den 23 April, *Jonkvrouw Geertruida*, kapt. Brouwer.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Johanna Maria, kapt. Schaap, adres bij Gebrs. Reelfs. — Sluit *HEDEN*.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij. — Sluit *HEDEN*.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit ultimo Junij.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co.

Aidina Anna Susanna, kapt. Schenk, adres bij H. C. Levij.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Zwaluw, kapt. Uitermark, adres bij J. H. Zaal.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

(7400) Worden tegen *Kontante Betaling*, bij inschrijving te koop aangeboden, van plant. *Rust en Werk*:

40 VATEN SUIKER,

op plantaadje te bezigtigen.

Inschrijvings-billetten worden aangenomen ten kantore van H. A. TIRION tot Dingsdag den 3den Junij e. k., alwaar dezelve zullen geopend en de Suiker voor het hoogste bod, mits goedgekeurd, worden toegewezen.

Zullende de Suiker, binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper, van plant. moeten worden afgehaald.

Paramaribo, *den* 30 *Mei* 1856.

DE ZWALUW, kapt. UITERMARK, uiterlijk tusschen den 15n. en 20n. der volgende maand zullende vertrekken, heeft nog ruimte voor circa *VEERTIG* **VATEN SUIKER.**

(7399) Adres bij J. H. ZAAL.

Ontvangen

per *Triton*, kapt. DUINKER en te bekomen bij

J. VOET:

Ordinair en *supra fijn* **LAKEN**, Wit KATOEN, blaauw *LINNEN* Bielefelds dito, enz., enz.

Diverse **EETWAREN** in blik: Ossen en Kalfs Rollades, Aspergies, Dop-Erwtjes, Worteltjes, Spergieboontjes, Andijvie, Bloemkool, Appelen, Peeren, Brusselsche Kooltjes, Schorseneelen, Kruisbessen, enz., enz.

BLOEMKOOL in potten, *kwart* ankers Zuurkool en Snijboonen, *groene* ERWTEN en CAPUCIJNDERS, *THEE BANKET* en echte **GENUA OLIE.**

(7395) *Paramaribo*, *den* 27 *Mei* 1856.

J. P. HAASE JR.

heeft per het schip *Triton* ontvangen:

Versche *PROVISIEN*,

waarbij *goede AARDAPPELEN in groote* manden, groene Erwten en Capucijnders, *Alkmaarder* GORT, *bruine* BOONEN en gedroogde Tuinboontjes, ZOUTE VISCH in groote Keulsche potten, PALING en HARING in fleschen en in tobbetjes, *beste* Ansjovis, Lengvisch, en *Harderwijker* BOKKINGS in blik.

Groote potten *BLOEMKOOL* als vroeger, Dop-Erwten, Tuinboontjes, Zuurkool, Andijvie, AUGURKEN op pekel *OLIJVEN* en diverse **EETWAREN** en Groenten in blik.

Allerbeste groene en zwarte **THEE**, THEE-BANKET, *Genua Olie*, fijne Likeuren, *halve* fleschjes BITTER, Vruchten op Brandewijn, Jamaica *RUM*, ***Cognac Brandewijn*** en ***BIER*** in okshoofden.

Fijne, hooge **SCHOENEN** en Heeren *STOFFE LAARZEN*, wit Osnabr. **Linnen**, **Vries BONTEN**, ***Neger duffels***, ***roode* Baaijen Hemden**, *groote sterk genaaide* KOFFIJZAKKEN, *beste* **EAU DE COLOGNE**, *fijne witte Castoren Heeren* HANDSCHOENEN, *zwaar zwart SATIJN* voor Vesten en veel meer andere Goederen.

(7396) *Paramaribo*, *den* 27 *Mei* 1856.

De *ZALF* en *PILLEN* van

HOLLOWAY,

zijn zeer aanbevelenswaardig voor de genezing van open beenen.

Mejufvr. Aiken, hofmeesteres op eene stoomboot, te Liverpool wonende in de Willemsstraat, had sedert verscheidene jaren een ziek been gehad met ingewortelde verzwering, welke de behandeling van eenige bekwame mannen steeds had weerstaan. Eindelijk moest zij van hare betrekking afzien, en zich in het ziekenhuis te Liverpool begeven, waar zij vijf weken ook zonder gevolg vertoefde; zij verliet vervolgens dit gestigt, en gebruikte als een laatste hulpmiddel Holloways zalf en pillen, waardoor haar been binnen kort werd genezen, en zij bovendien volmaakt gezond en sterk werd.

Deze *Zalf* is alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat* a *f* 1 en 3, en de *Pillen* a *f* 3. (6397)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**